

До Освобождението махалата е в Бебровска нахия на Търновската каза и санджак. След 1878 г. тя е в община Константин, Еленска околия, Търновски окръг. По-късно преминава в община Стара река. През 1957 г. заедно със Старорешка община преминава към Сливенска околия.

След Освобождението населението нараства от естествения прираст и чрез преселване от околните селища. Така от махала Софтатар идва Тахчи ходжа – прочут народен лечител, Мехмед Гаргов от Дерее махле и др. До 1878 г. в селото е живял само един българин – Еню Кабаиванов, дошъл като пастир от Еникьой и прочул се като ковач, дал началото на рода Ковачеви. След Освобождението се заселват българи от Кечи дере, Бойковци, Нейково, Божковци, Стара река, Кипилово и др.

Родове: *Траишлийте, Кабаиваните, Цоньоалар, Журоалар, Михалалар, Мандрициите, Количкови, Гюджѐневи, Касакоалар, Джанчаните, Еминоалар, Дормушали, Юмѐроолу.*

Днес селото е със смесено население от българи, турци и цигани.

Отначало махалата не е голяма и е броена към околните села. През 1893 г. Конезлери има 23 къщи. През 1900 г. в махалата живеят 223 души. През 1923 – 264, през 1926 – 75 домакинства с 321 души, през 1934 – 404 жители, за да достигнат през 1956 г. 497. След това населението намалява и през 2001 г. е 312 души, а през 2010 – 254.

С министерска заповед 2320 / ДВ 14. 08. 1934 г. махалата е преименувана на *Божевци*. Нарастването на населението води до признаването ѝ за село с указ 2294 / ДВ, 26. 12. 1988 г.

През турско време в Конезлери е имало малка джамия – мечет и духовно училище към нея. Българското училище води началото си от 1902 г., настанено в частна къща с първи учител Иван Попдимитров от с. Константин. От 01. 01. 1905 г. училището е настанено в самостоятелна сграда на мястото на джамията. На 06. 09. 1944 г. селото временно е завзето от Горнооряховския партизански отряд.

През 1946 г. е основано читалище „Просвета”. През 1962 г. махалата е електрифицирана, а през 1974 г. водоснабдена. Черквата е построена и осветена през 2010 г.

Селото се свързва с околните села с асфалтови шосета. Поминъкът в миналото е бил земеделие, скотовъдство, дърводобив. След 1878 г. земите на бившото село Софтатар се изкупуват за бежанците от Добри Хитов от Стара река, който създава чифлик. Чифлици по р. Ескана създават и братя Харламови и Коеви.

Землището на селото с площ 47,2 кв. км граничи със землищата на с. Стара река, Новачево, Градско, Бяла паланка, Костел, Изгрев и Средорек. То обхваща територията по горното течение на реките Ескана и Орта дере. За земеделие се използват предимно речните долини, а билата на по-ниските ридове – за пасища. Теренът е хълмист и планински, достигащ до 1173 м височина, с много гори. Почвите са най-често канелени. Названията на местностите са предимно от турски произход.